

Publicerad 2011-02-26 01:05 av Circumstance

Återigen kryper sig självömmandet på i nattens mörka vrå

Jag gräver ned mig själv

Jag tittade på hennes bilder igen

Funderar på vad hon har

som man själv inte består av

Vad det var som fick dig..

att fastna så

Kanske det blonda håret..

de blåa ögonen..

eller den slanka kroppen

lika fin som rosenknoppen

Kanske var det bara hon som helhet

från topp till tå

Du gav henne allt berättade du en gång

Hur mycket då undrade jag

Hur mycket är allt?

Menas det..

att jag fick resterna av det du hade kvar

Skiten under din sko?

Hur var du runt henne?

Det har jag så svårt att lista ut

Kanske gav du henne små kyssar när hon låg i bredvid?

Tog tag i hennes hand på nattens gata och kysste den fint?

Smekte henne ömt när lusten trängde sig på?

La märke till alla detaljer när hon inte såg?

(suck.....)

Jag gräver ned mig själv

återigen

Känner känslan av otillräcklighet
Känner behovet av bekräftelse
Känner lusten efter ett känslofyllt knull

Ge mig lite passion
FÖR GUDS SKULL!!!

Ja, man sitter här
framför datorns bländande skärm
och tänker som en jävel

återigen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Circumstance med Poeter.se id #36134 innehar upphovsrätten